

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1975.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 8 og nr. 23 fastsættes af miljøministeren. Ministeren fastsætter samtidig de nødvendige overgangsregler. Tilsvarende gælder med hensyn til § 1, nr. 11.

Stk. 3. Sager om etablering af de i § 43, stk. 1, nr. 1-3, i lovebekendtgørelse nr. 445 af 1. oktober 1972 af lov om naturfredning nævnte anlæg, som før 1. juli 1975 er modtaget i fredningsplanudvalget, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Hvis sag om påbud efter § 43, stk. 3, eller om forbud efter § 57, stk. 4, i lovebekendtgørelse nr. 445 af 1. oktober 1972 af lov om naturfredning, er taget under be-

handling før 1. juli 1975, kan påbud eller forbud meddeles, og overtrædelser heraf straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5. Sager om etablering af dambrug indenfor den i § 47 a, stk. 1, nævnte beskyttelseslinje, som før 1. juli 1975 er modtaget i fredningsnævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Bestemmelsen i § 64 a finder anvendelse også på tilladelser, der er meddelt før 1. juli 1975, dog således at sådanne tilladelser ikke bortfalder før 1. juli 1980, med mindre de på andet grundlag må anses for at være bortfaldet før dette tidspunkt.

Stk. 7. Fredningsplaner, der er tinglyst, foranlediges aflyst af fredningsplanudvalget.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

a. Lovforslagets baggrund

Den reform, der fandt sted inden for planlægningslovgivningen ved den samtidige gennemførelse i 1969 af naturfredningsloven og af loven om by- og landzoner, havde som sit hovedformål at tilvejebringe et indseende for de offentlige myndigheder med bebyggelser og anlæg i det åbne land. Det var et væsentligt led heri, at dette indseende blev koncentreret hos zonelovsmyndighederne, der således overtog også den kompetence, fredningsmyndighederne efter den tidligere naturfredningslov havde i denne henseende. I denne forbindelse udformedes zonelovens formålsbestemmelse således, at der ved lovens administration skulle medvirkes til, at bebyggelse ikke sker i strid med hensynet til befolkningens rekreative interesser og bevarelsen af landskabelige værdier. Denne varetagelse af de naturfredningsmæssige hensyn skulle sikres ved fornøden fredningsmæssig sagskundskab udøvet gennem fredningsplanudvalgene, der samtidig efter lovens § 11 fik tillagt en ankebeføjelse over for zonemyndighedens afgørelser.

En detaljeret koordinering af de mange nye bestemmelser var under de givne forhold med den usikkerhed, der måtte være om de to lovforslags gennemførelse i folketinget, ikke mulig. Naturfredningsloven kom således til at indeholde bestemmelser om fredningsmyndighedernes kontrol med en del anlæg i det åbne land, der også falder ind under zoneloven. Den dobbeltadministration, der således

på visse områder har fundet sted, er søgt begrænset ved administrative forskrifter om fremgangsmåden ved behandlingen af sagerne.

Regeringens ønsker om administrative og lovgivningsmæssige forenklinger har sammen med tilkendegivelserne fra dobbeltadministrationsudvalget og den debat, der i folketinget har været ført om fredningsplanudvalgenenes arbejdsområde og beføjelser, jfr. Folketingstidende 1973-74, sp. 6488-6496 og sp. 6971-7009, dannet baggrunden for fremsættelsen af nærværende forslag om ændringer i naturfredningsloven. Det foreliggende lovforslag tilsigter således ikke en svækkelse af naturfredningshensynet, men en administrativ forenkling.

Lovforslaget bygger på, at fredningsplanudvalgene opretholdes som selvstændige organer til varetagelse af en række fredningsmæssige opgaver. Sagskundskaben i denne henseende for zonemyndigheden vil fortsat udgøres af fredningsplanudvalgene eller deres sekretariater, ligesom den i zonelovens § 11 indeholdte ankebeføjelse forudsættes opretholdt. Ved de i forslaget indeholdte ændringer i bestemmelserne i kap. IV om fredningsplanudvalgene lægges der i højere grad end tidligere vægt på udvalgenes rådgivende funktioner over for andre myndigheder. Deres beføjelser til direkte at træffe selvstændige afgørelser (forslagets § 1, nr. 6-9) indskrænkes, men samtidig gives der et mere detaljeret grundlag for udvalgenes planlæggende funktioner (§ 1, nr. 3). I tilslutning hertil foretages en ophævelse af det hidtidige administrativt komplicerede fredningsplaninstitut (§ 1, nr. 4). Lovforslaget har tilknytning